

витѣ стихотворения сж прѣтърпѣли коренни прѣра-
ботки.¹⁾

По чувствата сме ние братия съ тебе
И мисли еднакви таимъ,
И вѣрвамъ, че на свѣтътъ почти за нищо
Ние нѣма да са разкаимъ.

.

Сърцето си ние вече казахме
Съ жалостните наши двѣ лири,
Че главитѣ си нѣма да склонимъ
Предъ страсти и свѣтски кумири...

2. Елегията, помѣстено за пръвъ пжтъ пакъ въ
в. Свобода (ч. I. бр. 37. стр. 291; 8. августъ 1870.) е
понесло сжщо така нѣколко поправки. Първитѣ четири
стиха гласятъ:

Кажы ми, кажи, бѣдни народе,
Кой та въ тазъ рабска люлка люлѣе?
Тозъ ли, що Христа на кръсть прободе
На вржхъ Голгота звѣрски въ ребрата... —,

отъ които първитѣ два откъмъ форма стоятъ по-долѣ,
отколкото въ послѣдната редакция, пакъ извѣстна на
читателитѣ.

3. Послѣдователностъ въ развитието на Ботйова
стихъ се е отпечатила още по-добрѣ въ стихотворението

¹⁾ Не бива да се изпуска изпрѣдъ видъ едно сериозно
обстоятелство, именно, че всѣка една редакция се е чувствувала
въ правото си да внесе свои поправки въ трудоветѣ на своитѣ
сътрудници. Сигурно, както Славейковъ, и Каравеловъ ще си
е позволявалъ волности надъ произведенията на младия и
неизвѣстенъ още поетъ Ботйовъ. Затова именно макаръ да
нѣмаме непосредствени аргументи, за да се установи факта,
трудно е да се каже, че формата на нѣкое стихотворение, уста-
новена за първата редакция е първоначално Ботйова.